

Sygn. akt V KO 46/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący)

SSN Przemysław Kalinowski (sprawozdawca)

SSN Andrzej Ryński

w sprawie z zażalenia **H. K.** na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w P. z dnia 23 czerwca 2014 r. o odmowie wszczęcia śledztwa po rozpoznaniu wniosku Sądu Rejonowego w P. z dnia 18 września 2014 r., sygn. akt III Kp (...), w przedmiocie przekazania sprawy do rozpoznania zażalenia innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił

przekazać niniejszą sprawę Sądowi Rejonowemu w K. w celu rozpoznania zażalenia H.K. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w P. z dnia 23 czerwca 2014 r. o odmowie wszczęcia śledztwa.

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Rejonowej w P. odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków przez prezesa Sądu Okręgowego w P. w zakresie nadzoru nad postępowaniami toczącymi się w tym Sądzie oraz pomówienia H. K. o określone zachowanie. Postanowienie to zaskarżył H. K.. W toku postępowania odwoławczego Sąd Rejonowy w P. wystąpił do Sądu

Najwyższego z wnioskiem o przekazanie tej sprawy w celu rozpoznania zażalenia innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Autor zażalenia w tej sprawie dąży do wszczęcia postępowania karnego w związku z zawiadomieniem o przekroczeniu uprawnień i niedopełnieniu obowiązków przez prezesa Sądu Okręgowego w P.. Po odmowie wszczęcia postępowania karnego przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w P., przedmiotowa sprawa trafiła do Sądu Rejonowego w P. , który to sąd jest obecnie właściwy do rozpoznania środka odwoławczego wniesionego przez H. K.. W tej sytuacji, jak wynika z treści nadesłanego wniosku, argumentem uzasadniającym postulowaną zmianę właściwości miejscowej sądu jest fakt pełnienia funkcji prezesa Sądu Okręgowego w P. przez sędziego, w stosunku do którego podnoszone są zarzuty będące przedmiotem zaskarżonego rozstrzygnięcia. Jest oczywiste, że z racji swoich obowiązków służbowych osoba, której dotyczą procesowe działania skarżącego kontestującego postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa, pozostaje w relacjach służbowych i zawodowych z sędziami sądu właściwego do rozpoznania przedmiotowego zażalenia. Obiektywnie rzecz biorąc, sytuacja tego rodzaju wcale nie musi podważać przekonania o bezstronności sędziów Sądu Rejonowego w P.. Jednak w odbiorze zewnętrznym, rozpoznanie środka odwoławczego w tej sprawie w sądzie dotychczas właściwym, mogłoby prowadzić do powstania błędnych i szkodliwych dla wymiaru sprawiedliwości wątpliwości na temat ewentualnego istnienia więzi i zależności służbowej między sędziami sądu właściwego, a osobą, której działań zawodowych przedmiotowe śledztwo miałoby dotyczyć. Dla uniknięcia takiego skojarzenia i kierując się potrzebą kształtowania właściwego przekonania o bezstronności organów wymiaru sprawiedliwości uznano za uzasadnione skorzystanie z wyjątkowej instytucji przewidzianej w art. 37 k.p.k. Dobro wymiaru sprawiedliwości uzasadniało przekazanie innemu sądowi równorzędnemu (znajdującemu się poza okręgiem Sądu Okręgowego w P.) w/w sprawy w celu rozpoznania wniesionego zażalenia.

Mając to na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.

